

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/52/2015
Identifikačné číslo spisu: 2113207245
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2113207245.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: X. V., V. č. XXX, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, Kollárova 8, Trnava (právny nástupca Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v prejednávanej priestupkovej veci), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) č. SVS-OP2-2013/007421/1/TMG zo dňa 12. marca 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/112/2013-35 zo dňa 26. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/112/2013-35 zo dňa 26. novembra 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP2-2013/007421/1/TMG zo dňa 12.03.2013, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie bývalého Obvodného úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. ObU-TT-OVVS3-2012/10975 zo dňa 22.11.2012, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“). Priestupku sa podľa rozhodnutia žalobca dopustil tým, že dňa 09.04.2012 v čase približne medzi 18:00 hod. a 20:00 hod. v obci Voderady poškodil časť videozvončeka umiestneného na múriku novostavby rodinného domu D. Z. bez súpisného čísla, nachádzajúceho sa vedľa domu s popisným číslom XXX, tým, že do tohto niekoľkokrát udrel rukou, čím spôsobil jeho poškodenie, a teda úmyselne spôsobil škodu D. Z. v celkovej výške 190 eur, za čo bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 60 eur a povinnosť

uhradiť škodu spôsobenú priestupkom poškodenému D. Z. vo výške 190 eur.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci správneho orgánu na ďalšie konanie. Správne orgány postupovali v súlade s ustanoveniami správneho poriadku, vykonali vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotili v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 Správneho poriadku, t.j. každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom vykonané dôkazy boli postačujúce na prijatie záverov o naplnení skutkovej podstaty priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.

Krajský súd mal zo zápisnice o prejednaní priestupku zo dňa 22.11.2012 zistené, že medzi výpoveďami žalobcu a svedkov X. V., X. V. a T. V. na jednej strane a poškodeného D. Z. a svedkov F. I., J. Q., F. L. a X. I. na strane druhej, existuje rozpor týkajúci sa prítomnosti troch neznámych mužov v blízkosti domu poškodeného. Žalobca ako aj svedkovia svedčiaci v jeho prospech do zápisnice uviedli, že videli troch mužov (otec žalobcu uviedol 3 - 4 mužov) pred domom poškodeného, pričom v čase, keď sa približovali k domu poškodeného, títo traja muži odišli. Všetci tiež uviedli, že traja muži mali s poškodeným konflikt a zároveň tvrdili, že im mal poškodený vyčítať zničenie videozvončeka.

Na druhej strane poškodený a svedkovia svedčiaci v neprospech žalobcu, nachádzajúci sa v tom čase v dome poškodeného, prítomnosť troch neznámych mužov nepotvrdili. Samotný poškodený do zápisnice uviedol, že v ten deň nemal žiaden konflikt a výpovede žalobcu a svedkov svedčiacich v jeho prospech označil za vymyslené. Rovnako sused poškodeného X. I. nepotvrdil, že by videl konflikt poškodeného s tromi neznámymi mužmi.

Správny orgán dôvodne upozornil na rozpory vo výpovediach svedkov svedčiacich v prospech žalobcu, ktoré sa týkali údajnej reakcie poškodeného na odchod troch neznámych mužov. Brat žalobcu X. uviedol, že keď traja neznámi muži utekali, poškodený najprv za nimi bežal a o chvíľu sa vrátil naspäť. Matka žalobcu T. sa vyjadřila, že poškodený ostal za brámkou a nešiel za tromi neznámymi mužmi. Otec žalobcu zas tvrdil, že poškodený vyšiel na chodník, odkiaľ na mužov vulgárne vykrikoval, že mu poškodili videozvonček. Ich výpovede sú rozporuplné aj pokiaľ ide o výzor troch neznámych mužov, s ktorými mal mať poškodený konflikt. Aj s ohľadom na zásadné odlišnosti vo výpovediach svedkov X. V., X. V. a T. V. súd považoval tieto výpovede za účelové, motivované snahou zbaviť žalobcu zodpovednosti a postihu za priestupok vo forme pokuty a povinnosti nahradiť poškodenému spôsobenú škodu.

Žalobcom a jeho rodinnými príslušníkmi produkovaná verzia udalostí bola podľa súdu však v rozpore predovšetkým s výpoveďami svedkov Q., L., I. i poškodeného Z., ktorí sa v rozhodujúcom čase nachádzali v dome poškodeného a na obrazovke napojenej na kameru snímajúcu priestor brány videli udierať žalobcu do kamery. Ide o priame dôkazy usvedčujúce žalobcu zo spáchania skutku, ktorý mu bol kladený za vinu. Menovaní tiež dosvedčili, že spáchaniu skutku zo strany žalobcu predchádzal konflikt medzi žalobcom, jeho bratom a najmä otcom na jednej strane a poškodeným na druhej strane, ktorý nechcel dovoliť údajne podnapitým V. „vyšibať“ (obliať vodou umiestnenou na korbe vozidla žalobcovho otca) ženy nachádzajúce sa v tom čase v dome poškodeného, pričom násilné správanie žalobcu a jeho brata malo byť reakciou na toto odmietnutie.

K námietke žalobcu týkajúcej sa nevypočutia ním navrhovaných svedkov E. A. a X. X. súd uviedol, že rozhodovanie o tom, aké dôkazy je potrebné v konaní vykonať, patrí v zmysle § 34 ods. 4 správneho poriadku správneho orgánu. Orgán prejednávajúci priestupok dôvodne považoval skutkový stav za dostatočne zistený, pred vydaním rozhodnutia ho nenamietal ani žalobca. Pokiaľ ide o dôkaznú hodnotu navrhovaných svedeckých dôkazov, bol súd toho názoru, že výpovede svedkov podporujúcich príbeh o troch neznámych šibačoch sú s ohľadom na nezlučiteľnosť tejto verzie udalostí s ostatnými dôkazmi zbytočné. Na viac je treba zvýrazniť, že prítomnosť E. A. a X. X. na mieste spáchania priestupku vyplýva iba z výpovedí žalobcu, jeho otca a brata. Naopak, poškodený a svedkovia svedčiaci v neprospech žalobcu a dokonca ani matka žalobcu T. V. ich prítomnosť do zápisnice neuviedli. Námietku žalobcu o tom, že T. V. podpísala zápisnicu bez jej prečítania, považuje súd za nevierohodnú a účelovú.

Nakoľko menovanej nič nebránilo zápisnicu si pred jej podpisom prečítať, nemožno v tejto súvislosti správne orgánu vytknúť žiadnu nezákonnosť.

Pokiaľ išlo o žalobcom namietané určenie výšky náhrady majetkovej škody, toto nemá súd dôvod spochybňovať, nakoľko prvostupňový správny orgán pri jej určení vychádzal z odborného vyjadrenia vystaveného a do konania doloženého spoločnosťou Sezam.

Vychádzajúc z pripojeného administratívneho spisu dospel krajský súd k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal. Tieto námietky preto nemohli obstáť ani v súdnom konaní. Podľa názoru súdu správne orgány oboch stupňov správne vyhodnotili skutkový stav a správne aplikovali príslušné ustanovenia zákona č. 372/1990 Zb.. Hodnotením zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu súd nezistil logické, vecné ani právne pochybenia. Keďže postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie, boli v súlade so zákonom, súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 221 písm. a/ až f/ O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Napadnuté rozhodnutie krajského súdu, považuje za neodôvodnene tendenčné v prospech oznamovateľa.

Poukázal na nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu správnymi orgánmi, ako i krajským súdom. Svedkovia svedčiaci v prospech Z. D., údajne cez malé okienko videovrátnika, videli poškodenie zvončeka žalobcom, i keď oni nemohli ani tušiť čo sa deje za stenami domu Z. D., a nemali ani dôvod pozerieť do videovrátnika. Dom Z. D. podľa žalobcu nemá ani okná smerom na ulicu, kde sa mal odohrať predmetný skutok. Pritom predmetný incident sa odohrával mimo zorného pola videovrátnika, cez ktorý oni mali sledovať incident pred domom Z. D..

Žalobca tiež namietal, že správny orgán účelovo zle vyhodnotil výpoveď korunného nestranného svedka I. X., ktorý bol počas celého incidentu na mieste incidentu a uviedol, že žiadne poškodenie videovrátnika nevidel.

Výpoveď nestranného svedka p. I. X., suseda oznamovateľa p. Z., podľa správneho orgánu, ani len nespochybnila jeho obvinenie.

Poukázal na to že, správny orgán odmietol vypočúť nestranných svedkov incidentu, X. X. a A. E., ktorí predmetný skutok videli.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že sa stotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vyjadreným v napadnutom rozsudku č. 2S/112/2013-35 zo dňa 26.11.2014, ktorý navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v

rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že žalobca dňa 09.04.2012 v čase približne medzi 18:00 hod. a 20:00 hod. v obci Voderady poškodil časť videozvončeka umiestneného na múriku novostavby rodinného domu D. Z. bez popisného čísla nachádzajúceho sa vedľa domu s popisným číslom XXX tým, že do tohto niekoľkokrát udrel rukou, čím spôsobil jeho poškodenie, a teda úmyselne spôsobil škodu D. Z. v celkovej výške 190 eur.

Bývalý Obvodný úrad Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. ObU-TT-OVVS3-2012/10975 zo dňa 22.11.2012 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil podľa § 11 ods. 1 písm. b/, § 13 ods. 1 s prihliadnutím na § 50 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. pokutu vo výške 60 eur a zároveň mu podľa § 70 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložil povinnosť uhradiť škodu spôsobenú priestupkom poškodenému D. Z. vo výške 190 eur, ktorá bola spoľahlivo zistená odborným vyjadrením vystaveným spoločnosťou Sezam, Trojičné námestie 9, Trnava.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SVS-OP2-2013/007421/1/TMG zo dňa 12.03.2013 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podľa § 32 ods. 2 veta druhá správneho poriadku rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu.

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb., za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 331 eur.

Podľa § 58 ods. 1, 2, 3 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb., objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona, tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, uloží sa sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku, uloží ochranné opatrenie, uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové administratívne rozhodnutie, ktorým preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. č. SVS-OP2-2013/007421/1/TMG zo dňa 12.03.2013, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie bývalého Obvodného úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. ObU-TT-OVVS3-2012/10975 zo dňa 22.11.2012, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“). Priestupku sa podľa rozhodnutia žalobca dopustil tým, že dňa 09.04.2012 v čase približne medzi 18:00 hod. a 20:00 hod. v obci Voderady poškodil časť videozvončeka umiestneného na múriku novostavby rodinného domu D. Z. bez súpisného čísla, nachádzajúceho sa vedľa domu s popisným číslom XXX, tým, že do tohto niekoľkokrát udel rukou, čím spôsobil jeho poškodenie, a teda úmyselne spôsobil škodu D. Z. v celkovej výške 190 eur, za čo bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 60 eur a povinnosť uhradiť škodu spôsobenú priestupkom poškodenému D. Z. vo výške 190 eur.

V odvolaní proti prvostupňovému rozsudku žalobca opakovane namietal tie isté dôvody ako v administratívnom, tak aj v súdnom konaní.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach uviedli, z akých podkladov pri rozhodovaní vychádzali, vyhodnotili aj vyjadrenia žalobcu a ďalších účastníkov konania vrátane svedkov a správy OO PZ Cifer č. ORP-965/CI-TT-2012 z 09.04.2012. Právne vyhodnotenie priebehu konania a myšlienkový postup sú uvedené v rozhodnutiach oboch stupňov, pričom obe obsahujú náležitosti vyžadované ust. § 47 Správneho poriadku.

Podľa odvolacieho súdu v prípadoch ak odôvodnenia rozhodnutí, vydaných v správnom konaní sú dostatočne podrobné, zodpovedajúce zákonným požiadavkám ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, nie je potrebné v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa opakovať dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu, v danom prípade o povolení výnimky (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžo/95/2007). Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu, na ktorú žalobca poukazuje v odvolaní, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Vzhľadom na osobitosti súdneho preskúvacieho konania, upraveného v piatej časti O.s.p. je postačujúce stručné uvedenie dôvodov so záverom, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, čím sa krajský súd stotožnil s vecnými dôvodmi žalovaného správneho orgánu, uvedenými v odôvodneniach rozhodnutí oboch stupňov v danej veci, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky a vydaní súhlasu.

K námietke žalobcu, ohľadne nevypočutia svedkov navrhnutých žalobcom odvolací súd uvádza, že toto je vecou správneho orgánu. Ak správny orgán ustálil, že nie je nutné na zistenie skutkového stavu ďalších svedkov vypočuť ide o účelnosť a vhodnosť, ktorú súd nepreskúma. Súd preskúma len

zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z administratívnych rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov jednoznačne vyplýva, že v konaní o spáchaní priestupku žalovaným bol vyhodnotený všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a dôkazy a boli zachované všetky práva účastníkov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 250ja ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2, O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi pre procesný neúspech ich náhradu nepriznal, a žalovaný nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.